

ROSIE

Document de treball

EL REFERENT

Stefonknee Wolscht

El referent del dramaturg era el cas de Stefonknee Wolscht, una persona canadenca que s'havia separat de la seva dona – amb qui tenien 7 fills – i se n'havia anat a viure la seva vida com una nena de 6 anys, amb una “família adoptiva”. L'aspecte transgènere del personatge es va eliminar en el procés de reescriptura, ja que no era el tema de l'escena i no volíem barrejar conceptes.

Aquí la seva història (subtítols en castellà):

<https://www.youtube.com/watch?v=cundd1x-xQc>

ALTRES REFERENTS REALS

Existeix un petit moviment “transedat” també anomenat “no conformistes amb l’edat” (generalment desvinculat dels moviments LGTBI) que diferencia l’edat cronològica de l’edat identitària. Segons aquesta web (<https://transage.info/>) la diferència pot ser tan cap amunt com cap avall i fins i tot fluctuar. Aquesta web ho associa a la “pluralitat, neurodivergència, trauma, regressió i disfòria d’edat” tot i que això no són requisits per a ser-ho. Afegeixen que el moviment es desvincula rotundament de l’abús de menors i que per a les relacions, “l’edat cronològica” segueix essent el paràmetre més important. Altres webs com <https://aboutabdl.weebly.com/glossary-of-terms.html> proporcionen un glossari de termes associats al moviment (en anglès) i es fa esment que una part important del moviment està associada a fetitxismes, mentre que una altra part se’n desvincula.

No es troben gaires casos “públics” de dones transedat i no vinculats a fetitxismes. Aquest compte d’instagram és d’una dona transedat, en la que reflexiona sobre la condició (de forma similar al personatge de la Rosie), però des de l’anonimat d’Internet:

<https://www.instagram.com/agedysphoria/?hl=en>

Hi ha molts fòrums on es parla del tema i gent intentant entendre la seva “disfòria d’edat” – sovint relacionada (pel que es comenta en aquests fòrums) a infanteses no completes (més o menys traumàtiques).

El confort de les nines i els peluixos surten sovint a les històries.

REGRESSIÓ D’EDAT (psicologia)

Hi ha diversos articles científics que exploren casos de regressió d’edat¹ tot i que la bibliografia no és gaire extensa. Des de casos més patològics, en que el pacient no pot controlar la regressió (que es pot expressar de diferents maneres) i associat normalment a altres diagnòstics psiquiàtrics, a casos on la regressió és conscient (és a dir, la poden controlar), però també va molt sovint lligat a experiències traumàtiques o a l’estrès.

¹ Per citar-ne un exemple: Regression: Diagnosis, Evaluation, and Management de Hermioni N. Lokko, MD, MPPcorresponding author and Theodore A. Stern, MD
(<https://www.ncbi.nlm.nih.gov/pmc/articles/PMC4578899/>)

Regressió d'edat voluntària²:

Per a algunes persones, la regressió d'edat és una elecció deliberada utilitzada com a mecanisme de supervivència en front a traumes passats, ansietat o depressió. Altres adopten de manera voluntària comportaments infantils perquè és una manera de fer front a l'estrès.

La regressió d'edat voluntària pot incloure: vestir-se amb roba de nadó, utilitzar xumet, que et donin el menjar, utilitzar biberó, jugar amb joguines infantils, crear un espai segur amb objectes infantils per sentir-se més en pau...

Aquells que han experimentat traumes en un moment anterior tenen més probabilitats de regressar, especialment si el trauma va succeir de molt petits.

Els comportaments de regressió d'edat poden ser desencadenats per factors estressants o records de traumes. La regressió d'edat pot ocórrer quan un adult es sent superat i no té una altra manera de fer front o comunicar la seva angoixa.

Hi ha una tendència a les xarxes socials anomenada “agere” (abreviat de “age regression”). Alguns adolescents exploren agere com una manera de gestionar l'estrès. Els experts alerten que la regressió d'edat voluntària pot empitjorar els símptomes del trastorn per estrès posttraumàtic (TEPT) i fer que sigui més difícil de tractar.

REFERENTS DE FICCIÓ

La Willow no és un personatge transedat, però el seu estil de roba surt mencionat com a referent en algun fòrum transedat. És infantil i gens sexualitzat.

² Font: <https://www.verywellhealth.com/age-repression-therapy-5212676>

EL PERSONATGE:

“Han passat tres anys d’ençà que l’empleada de banca Rose Thomkins decidí deixar enrere el seu passat i començar, literalment, una nova vida.”

Alguns fets “objectius” mencionats a l’entrevista i no contradits:

- Era empleada de banca.
- Viu a Plymouth (Anglaterra)
- Va néixer l’any 1961.
- Té dues filles i un fill. Està divorciada. No té contacte amb els seus fills de moment (però li agradaria en el futur).
- Fa tres anys que viu com una nena de 6 anys.
- Ha tingut depressions i ha estat ingressada.
- Va perdre la feina.
- Porta un os de peluix a la bossa.

Cites:

“Totes les parelles que he conegut es diuen les coses boniques amb veueta de nen petit. És... suposo que és la única manera que tenim d’estimar, perquè recordem que quan érem petits estimàvem més. D’una manera més real.”

“Ahm... No crec —en el fons— que a la gent li resulti estrany. Crec que quan la gent diu que «li sembla estrany» o que «no ho entenen» el que volen dir realment és que els hi sembla malament.”